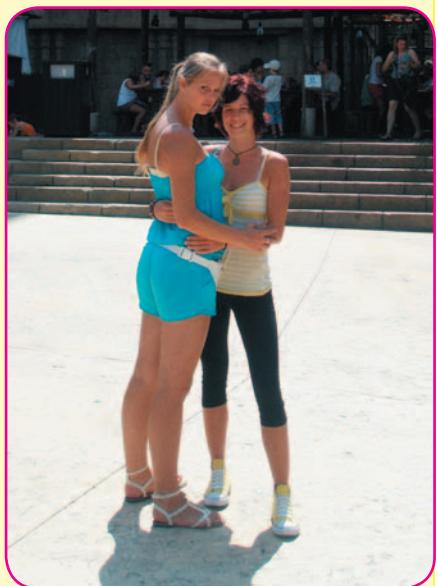
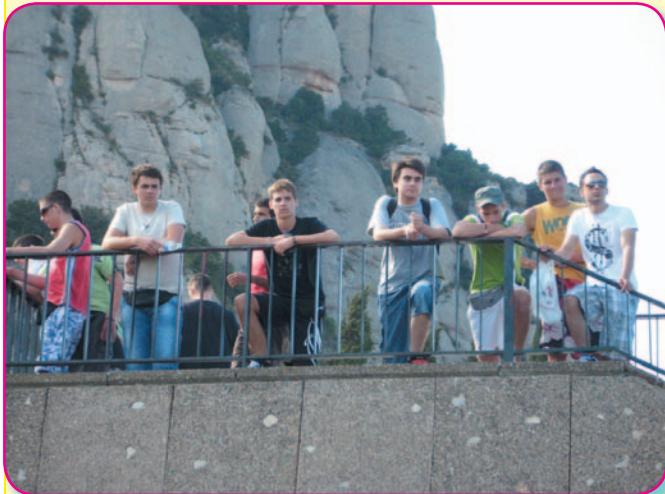

EKSURZIJA 2009. - ŠPANJOLSKA

KAZALO

ALBUM.....	2
UVODNIK.....	3
OBITELJ - OKOSNICA ŽIVOTA.....	4
DAN GRADA TROGIRA.....	6
TROGIRSKI AKVAREL.....	7
FLORIDA.....	8
SAJAM SASO 2009.	9
PRVA BAKALARIJADA.....	10
DANI MLADOG MASLINOVOG ULJA.....	11
STRANI JEZICI.....	12
DUBROVNIK.....	14
ALBUM.....	15
DOJMOVI S EKSURZIJE.....	19
SJEĆANJA NA VUKOVAR.....	20
VUKOVAR-JUČER, DANAS, SUTRA.....	21
KROZ ŠKOLU.....	22
GLAZBA.....	23
MLADI LITERATI.....	24
DRŽAVNA Matura.....	26
SVIJET MLADIH.....	27
MODNI BONTON ZA MUŠKARCE.....	28
BEZ TEBE.....	29
ŠALE.....	30
ALBUM.....	31

Dragi čitatelji!

Želim vam sve najbolje u novoj 2010. godini: mnogo sreće, zdravlja, ljubavi i dobrih ocjena.

Za vas je pripremljeno novo izdanje Kairosa, našeg školskog lista, u kojem je uloženo mnogo truda i zato se nadam da će vam se svidjeti. U ovom broju pronaći ćete mnoga zabavnih, ali i poučnih tema, događanja u tekstovnom i slikovnom obliku, kao i dirljive sastavke naših učenika.

Kao i uvijek, nekoliko stranica bit će posvećeno maturantima i ekskurziji. Učenici četvrtih razreda su ove godine, usprkos svinjskoj gripi, posjetili Španjolsku (išli su samo oni najhrabriji) i sa svog putovanja donijeli su nezaboravne uspomene i doživljaje. U listu su neizostavni vicevi, šale i biseri, kao i sastavci na hrvatskom, ali i na stranim jezicima. Nekoliko stranica je posvećeno i našim profesorima, prvenstveno prof. Vukoviću koji odlazi u mirovinu, ali u ovom broju možete pročitati i razgovor s prof. Goranom Krnićem. Bit će tu govor i o brojnim manifestacijama kojima su nazgođili neki od naših učenika. Na poučnim stranicama nalaze se članci o bontonu (vezivanje kravata), modnim detaljima za muškarce te tajnama zdravoga života. Nadam se kako će vas nečemu naučiti...

Maturante će najviše zanimati stranice posvećene državnoj maturi, iako će sve ostale vjerojatno više veseliti priča o Floridi i glazbene stranice. Najdirljiviji dio časopisa govori o Vukovaru, gradu i ljudima koji su se žrtvovali za domovinu. Zanimljivu priču donose učenici koji su ga posjetili 18. studenog 2009. Na Dan grada Trogira u posjet je došao i predsjednik Mesić te postao počasni građanin, a tom prigodom uručena mu je nagrada Grada Trogira. I naša škola je počašćena time što je u njoj održana Prva Bakalarijada u Hrvatskoj.

Nadam se kako će vas uvodna riječ potaknuti na čitanje našeg i vašeg lista.

Vaša urednica

KAIROS

List SSŠ "Blaž Jurjev Trogiranin"
Dr. Franje Tuđmana 1 - TROGIR
Tel.: 021/ 882 511

Glavna urednica: Josipa Vukman
Voditeljica: Zdravka Marjanica, prof.
Lektor: Jasna Bekavac, prof.

Uredništvo: Mirna Matan, Franceska Stojan,
Josipa Bikić, Ivana Kovačević, Marko Lovrić, Laura
Kolenko, Mario Vajić, Ivana Bekavac i Ivana Lučić

Naslovna strana - Top teme ovog broja

Zadnja strana - Dani mladog maslinovog ulja - predstavnici naše škole

Izdavač: SSŠ "Blaž Jurjev Trogiranin"

Ravnatelj: Ivan Grga, prof.

Naklada: 400 primjeraka

**Kompjutorska obrada i grafička priprava
za tisak:** Ivan Marjanica, dipl. ing.

Tisak: Obrt za grafičku pripremu i tisak TECHNO,
Seget Donji, Hrvatskih žrtava 45, tel.: 021/ 880 678

OBITELJ - OKOSNICA ŽIVOTA

Svi putevi vode u Rim. To je shvatio i profesor Goran Krnić kojemu svi putevi vode k obitelji. Držeći do tradicionalnih vrjednota, on egzistenciju osigurava uz najvrjedniji dio društva - cvjet mladosti. Nakon dugogodišnjeg rada u privredi, sa sigurnošću tvrdi kako je rad u prosvjeti daleko zahtjevniji. Njegovu stručnost i ljudske kvalitete imaju sreću upoznati naši učenici elektrotehničari, kao i kolege profesori.

Na početku, što nam možete reći o sebi?

Rođen sam u Splitu davnih 50-ih godina. Diplomirao sam na Fakultetu elektrotehnike, strojarstva i brodogradnje - smjer elektroenergetika. Živim u Splitu, oženjen sam i otac dvoje punoljetne djece. U svojoj dosadašnjoj karijeri obavljao sam poslove projektiranja i izvođenja elektroenergetskih instalacija i postrojenja u Končaru - Split. Bio sam sudionik Domovinskog rata, nakon čega sam postao direktor poduzeća u Solinu. Sada sam zaposlen u Srednjoj strukovnoj školi „Blaž Jurjev Trogiranin“ u Trogiru gdje predajem stručne predmete elektrotehničarima.

Zašto niste razrednik?

Prema tijednim i godišnjim zaduženjima nastavnika, ravnatelj određuje razredništvo. Neki razredi su tražili da im budem razrednik, ali je ipak bolje i za učenike i za mene da ne obavljam to

zahtjevno zaduženje.

Kada ste postali profesor i postoji li razlika između učenika nekad i danas?

Profesor sam postao 1999. godine zaposlenjem u Srednjoj strukovnoj školi u Kninu. Tisućljećima postoji ista problematika mlađih, o čemu je pisao i Sokrat. Kad čitate njegov osvrt na mlađe u Ateni, čini se kao da je pisan baš za današnje mlađice i djevojke. Ipak, moram priznati - u vrijeme kada sam bio učenik, postojalo je više poštovanja i učenika i roditelja prema profesorima. Profesori svojim radom pokušavaju ispuniti svoje obveze u odgoju i obrazovanju učenika, dok učenici traže svoja prava, a obveze zanemaruju. Neizvršavanjem svojih učeničkih obveza, učenik postaje nezadovoljan samim sobom. Pokušavajući prikriti nedostatke na školskom planu, učenici se eksponiraju na negativan način želeći postati „frajeri“.

Možete li dati savjet današnjoj mlađeži koju više od škole zanima internet, TV, kasnonoćni izlasci (čak i neki opijati)?

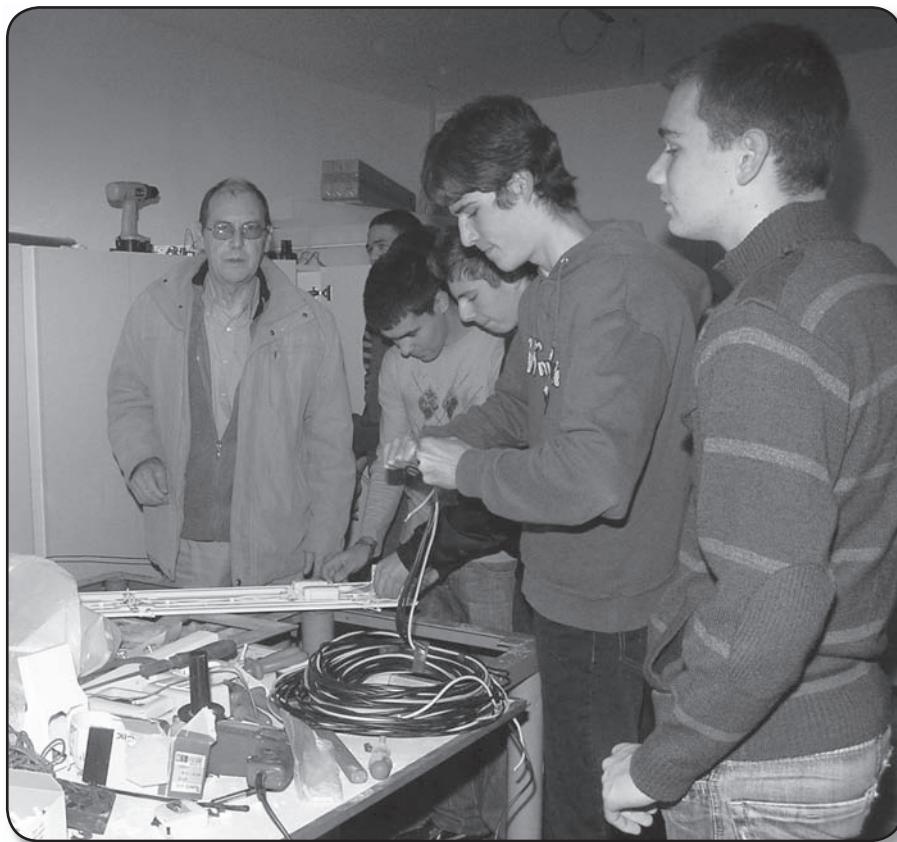
Uspoređujući vrijeme moga školovanja, internet je zaista veliki napredak za obrazovanje svakog čovjeka. Neke informacije vezane uz nastavne sadržaje prije su se tražile i po nekoliko dana, dok su danas dostupne za svega nekoliko minuta.

Naravno, internet, kao i televizijske emisije, važno je koristiti umjereni. Čudimo se nasilju među mlađima i njihovom ponašanju, a sve im to servira upravo TV i internet, posredstvom različitih sadržaja. Filmovi su puni nasilja, reklame nas bombardiraju, kladionice nam nude lake zarade, a reality show ne trebam ni spominjati. S takvim ljudima se mnogo mlađih poštovuje, ne shvaćajući koliko su životi njihovih junaka zapravo isprazni, a tzv. zvijezde zaista ne mogu ponuditi ništa normalno. Zbog toga mnogi mlađi završe kao kockari, alkoholičari i uživatelji raznih droga. Što se tiče noćnih izlazaka, zašto ne? Samo je uvijek važno birati društvo u kojemu se krećete i mesta na koja izlazite.

Koji je vaš životni moto?
Miran obiteljski život.

Jeste li zadovoljni svo-

jim poslom? Ipak, biti profesor je veoma zahtjevno zanimanje?

U prosvjeti sam već, evo, desetu godinu. Uspoređujući posao koji sam obavljao u Končaru kao inženjer projektant, mogu sa sigurnošću tvrditi da je rad u školi mnogo zahtjevniji. Nastojim svoj posao obavljati profesionalno i odgovorno. Iako ponekad postane naporno, mogu reći kako sam zadovoljan svojim poslom.

Koje pedagoške mjere koristite kada situacija na satu malo „izmakne kontroli“?

Pa, nedavno sam od jednog razreda dobio dar - bezbol palicu za održavanje reda. Šalim se, naravno! Učenici trebaju biti svjesni da je učionica mjesto gdje se održava nas-

tava i u skladu s tim se trebaju ponašati. Najvažnije što učenici moraju shvatiti je to da u školi, kao i sutra na radnom mjestu, moraju ispunjavati svoje obveze. Tek onda mogu tražiti svoja prava. Uvijek se na satu pronađe vremena za razgovor i šalu te se zaista rijetko dogodi da situacija „izmakne“ kontroli.

Kako provodite slobodno vrijeme?

Imam iznimno malo slobodnog vremena. Uglavnom ga provedem čitajući neku knjigu.

Na koji način zainteresirate učenike, što je očito teže iz naraštaja u naraštaj?

Treba uložiti mnogo energije kako bi učenika zainteresirali za rad. Čini mi se kako je đacima lakše nešto naučiti

napamet, nego učiti s razumijevanjem. To im otežava sam proces učenja. Nastojim mlade naučiti razmišljati o problemu, odnosno kako pristupiti samom rješavanju problema. Ljuti me kad đaci odustanu od rješavanja zadaće prije nego što pročitaju cijeli zadatak nekoliko puta. Da samo malo promisle, vidjeli bi koliko je to zapravo jednostavno.

Što nam još možete reći na kraju ovog intervjeta?

Učenicima bih poručio da se ne boje, jer na elektrotehnici su najteže stube do mog kabinetra.

Razgovarao: Mario Vajić IV.e

Ponovo sretna

Gdje sam to ja?
Zar me nitko ne
pokušava pronaći?
Hoće li nečko doći da
me povede sa sobom?
Tako je hladna ova noć
dok pokušavam shvatiti život.

Tako je hladan ovaj svijet.
Uzmi me za ruku.
Uzmi me i povedi na
neko novo mjesto
gdje ću biti sretna i gdje
nada ne prestaje.
Ne znam tko si ti.
Ali ja, ja sam uz tebe...
ponovo sretna.

Josipa Bikić III.b

DAN GRADA TROGIRA

Dan grada Trogira slavi se u čast sv. Ivana Trogirskog - 14. studenog. Sveti Ivan Trogirski živio je u 12. stoljeću, bio je trogirski biskup koji je svojim uzoritom životom postigao svetost. Grob mu se na-

lazi u trogirskoj katedrali. Svojevremeno se svesrdno zauzima za Trogir te ga Trogirani i dandanas štuju.

Sv. Ivan Trogirski bio je benediktinac u Osoru na otoku Cresu, u samostanu Sv. Petra. Zbog toga što je došao iz Osora, javlja se pogrešna tvrdnja kako je sv. Ivan potjecao iz poznate rimske obitelji Orsini.

Bio je u pratnji papinog poslanika koji je prolazio južnohrvatskim krajevima, među ostalim i Trogrom. Trogirani su zamolili predstavnika Svetе Stolice da im postavi Ivana za biskupa, jer je njihova biskupija ostala bez biskupa. Poslanik im je uslišio molbe, a posvećenje za biskupa učinio je Lovro, splitski nadbiskup koji je također bio redovnik u osorskom benediktinskom samostanu Sv. Petra.

Ivan je razvio živu pastoralnu djelatnost. Zastupao je

hrvatsku orientaciju dalmatinских gradova. Iz tog razloga se Ivan Trogiranin i nadbiskup Lovro javljaju na ispravama hrvatskih kraljeva Krešimira, Zvonimira i Stjepana II.

Zaslugom sv. Ivana, hrvatsko-ugarski kralj Kolo- man nije razorio Trogir 1105. jer ga je sv. Ivan uspio odvratiti od toga. Svake godine se ovaj blagdan i praznik slavi prigodnim kulturno-zabavnim programom te na sam blagdan procesijom i svečanim misnim slavljem koje je 2009. predvodio msgr. Ilija Janjić, biskup kotorski. Program je završen koncertom Trogirski akvarel koji je održan navečer u Sportskoj dvorani "Vinko Kandija", a pred sam kraj uveličao ga je svojom nazočnošću i naš predsjednik Stipe Mesić vrativši se upravo zrakoplovom iz Rima.

Ivana Kovačević I.a

TROGIRSKI AKVAREL

Na blagdan sv. Ivana Trogirskog, zaštitnika grada i Dana grada Trogira upriličen je u večenjim satima kulturno-zabavni program u Sporskoj dvorani „Vinko Kandija“. Nastupili su: Mandolinistički orkestar i ženska klapa „Mindula“ SKUD-a Mindula iz Okruga, HPD „Petar Berislavić“ iz Trogira, KUD „Kvadrilja“ s plesovima: šotić, trogirska četvorka i Ero s onoga svijeta, zatim Vinko Coce, Mladen Ivanović, Ivan Cinotti, operni pjevač Jakov Košćina te opera pjevačica Antonia Mirat. Voditelji programa su bili prof. Marin Rožić i amaterski glumac Ivan Čuić. Prof. naše škole Marin Rožić izvodio je vlastite monodrame na trogirskoj cakavici, a Ivan Čuić – glu-

mac Amaterskog kazališta Trogir – obogatio je program izvedbama svojih uloga iz predstava Trogirske legende. Najuzbudljivi trenutak Akvarela, kada se pro-lomio pljesak oduševljene publice, bio je dolazak predsjednika Stipe Mesića sa suradnicima u dvoranu, uz pratnju župana Ante Sanadera i gradonačelnika Damira Rilje. Trogirska diva Antonia Mirat otpjevala je našem predsjedniku opernu ariju i uručila cvijeće. Odlukom Gradskog vijeća, predsjednik Mesić postao je počasni građanin Trogira; u ime Grada dobrodošlicu mu je zaželio gradonačelnik Damir Rilje nakon čega je predsjednik Gradskog vijeća Pere Maravić obrazložio tu odluku i Predsjedniku Republike Hrvatske predao

plaketu počasnog građanina Trogira, a gradonačelnik grb grada Trogira. Potom se predsjednik Mesić kratko obratio Trogiranima zahvalivši im na priznanju koje je dobio i uručio simbolični dar Gradu.

Nakon završetka Akvarela, uslijedio je prekrasan vatromet. Ovo prijateljstvo urodilo je plodom te je predsjednik Mesić pozvao Narodnu glazbu Trogir na Pantovčak i uručio joj priznanje u povodu 180. obljetnice neprekinog djelovanja.

Ante Žarković II.c

FLORIDA

Florida je država na jugoistoku SAD-a koju nazivaju i Sunshine State što znači sunčana država. Ime joj je španjolskog podrijetla, a doslovno znači *pun cvijeća*. Španjolci su je „otkrili“ tijekom Uskrsa, a to vrijeme nazivaju Pascua Florida.

Florida je poluotok koji se pruža od američkog kontinenta u smjeru jug-jugoistok, a okružuju ga Atlantski ocean i Meksički zaljev. Na sjeveru, Florida graniči sa saveznim državama Georgiom i Alabamom. U blizini su Kuba i Haiti. Nakon Havaja, to je najjužnija država SAD-a.

Klima i veliki broj pješčanih plaža učinili su Floridu privlačnim odredištem za odmor posjetiteljima iz cijelog svijeta. I različiti zabavni parkovi, kao što su: Disney World, Universal Studios i drugi u blizini Orlanda, veliki su magnet za brojne turiste.

Florida ima pregršt divnih plaža i zapanjujući zalazak sunca koji očarava svih, a posebno zaljubljenike u prirodu, kao i zaljubljene parove. Tijekom obiteljskih praznika, Florida također nudi široku lepezu aktivnosti, ali najkorisniji provod bio bi u Sea World Florida.

SeaWorld Florida je tematski park u blizini grada Orlanda, a nalazi se oko 10 minuta južno od centra grada i 15 minuta od zračne luke. Zabavni kompleks SeaWorld Florida posvećen je životu morskoga svijeta i jedan je od najposjećenijih luna-parkova u SAD-u koji svake godine posjeti oko 6 milijuna turista. Glavne atrakcije su: SeaWorld Florida Kraken, Journey to Atlantis, Shamu Express, Sky Tower, More karusel, leteći violinist i Pirates' Net. Pristup parku je moguć i za invalide. Postoji širok izbor restorana i štandova za osvježenje. SeaWorld Florida je otvoren tijekom cijele godine. U Sea World parku imate mogućnost odsjedanja u luksuznim obiteljskim hotelima koji ove sezone nude popuste za četveročlane obitelji; svaki član za noć plaća 28 dolara uz popratne sadržaje hotela (28 USD = 140,00 HRK).

Pored turizma, snažna grana gospodarstva je uzgajanje agruma uključujući i proizvodnju sokova. Veoma je snažan i sektor financija, osim toga Florida ima i ve-

likih nalazišta fosfata.

Tallahassee je glavni grad Floride. Središte je agrokulture. Broj stanovnika iznosi 171.922. Klima je tropskog i subtropskog s dugim ljetima i kratkim zimama. Pretežito je demokratski grad.

Miami je smješten u jugoistočnom dijelu Floride. Drugi je najveći grad u Floridi i jedno od najvažnijih poslovnih središta u jugoistočnom SAD-u. Nadimak mu je Magic City (Magični grad).

U Miamiju se odvija radnja mnogih televizijskih serija: *Režime*, *CSI Miami*, *Dexter te mnogih filmova* (*Ace Ventura*, *Prebrzi i prežestoki*, *Svi su ludi za Mary*, *Zločesti dečki i dr.*). Poznat je po freestyle glazbi te uz Miami Beach najpoznatiji po brojnim noćnim klubovima.

Jacksonville je grad i luka u američkoj saveznoj državi Floridi. Geslo je: Where Florida Begins (Gdje Florida počinje), nazvan je po Andrewu Jacksonu. Broj stanovnika iznosi 805.605. Jacksonville leži na sjeveroistoku Floride, na ušću rijeke St. Johns u Atlantski ocean. Središte je okruga Duval, a površinom je najveći grad u SAD-u.

Ivana Bekavac III.a

SAJAM SASO 2009.

23. listopada 2009. godine učenici 4.f razreda posjetili su sajam SASO u Splitu. SASO je naziv za grupu sajmova koji se održavaju svake godine od 21. do 25. 10. u Dioceštanovu gradu gdje je ovaj sajam prvi put održan 1996. i otad neprestano raste u pogledu iznajmljenih površina, broja izlagača i posjetitelja. Moto ovog sajma je bio 'u(s)prkos krizi', a okupio je 1621 izlagača iz 15 zemalja. Prostirao se na površini od 122 000 m², a izloženi eksponati bili su smješteni u šest paviljona i na otvorenom prostoru. SASO 2009. obilježili su grupni nastupi stranih zemalja, premijere proizvoda i brojne stručne konferencije, a obuhvatio je niz međunarodnih specijaliziranih sajmova: Sajam graditeljstva, Sajam drvne industrije, Sajam metalne industrije, Sajam alata, strojeva i opreme, Sajam obrtništva, male privrede i

poduzetništva, Sajam elektrotehnike, energetike i telekomunikacija, Sajam financija, investicija i razvoja (SAFIR) i Sajam ekologije (SEKO). Organizira ga Hrvatska gospodarska komora i najznačajniji je gospodarski događaj u regiji. Poslovi sklopljeni na njemu vrijede 20 milijuna eura, a vrijednost izloženih eksponata je vrtoglavih 2.5 milijarde eura. SASO je vrhunski događaj vrijedan posjeta te svi koji na njega dođu, neće požaliti jer se tu može, kako vidimo, zadovoljiti svačiji appetit.

Osim iznimno dobre posjećenosti ljudi različitih profila, sajam SASO je ove godine razgledalo i **2 719 učenika srednjih škola**. Dio učenika, od navedene impresivne brojke, došao je s područja grada Splita i okoline, no sajam SASO je razgledao i velik broj učenika strukovnih škola s područja cijele Hrvatske, kao i nekoliko škola iz susjedne Bosne i Hercegovine. S ciljem promocije obrtničkih zanimanja i struke, a u suradnji s Obrtničkom školom iz Splita, organizirano je revijalno natjecanje **Mikrograđenje** na kojemu je aktivno sudjelovalo više od 40 srednjoškolaca iz Obrtničke i Graditeljske škole. Uz desetak obrtničkih zanimanja, za štandom je najviše prezentirana drvna struka: stolari, dr-

vodjelski tehničari i dizajneri. Stari zanati su u izumiranju te je ovo ujedno njihova promocija u nadi kako će se učenici zainteresirati za njih.

Važnost ovog sajma prepoznala je i naša škola te se već tradicionalno obilazi u završnim razredima nekih usmjerjenja. Ove godine događaju je nazočilo dvadeset učenika i tri profesora: Željana Plejić, Zdravko Carev i Ante Parčina koji je ujedno i razrednik 4.f razreda. Organiziran je polazak autobusom s parkirališta pokraj Osnovne škole Majstora Radovana u 14 sati. U Split smo stigli u 15 sati gdje nam se pridružila i prof. Plejić. Obilazak je trajao do 17 sati. Tijekom dvosatnog razgledavanja, učenici su stekli nova znanja vezana uz svoju struku, ali i mnogo činjenica nevezanih uz buduće zanimanje, kao što je npr. ekologija financija. U Trogir smo se vratili u večernjim satima prijelekajući kako će ovakvih događanja biti i u skoroj budućnosti.

Toni Vukman IV.f

PRVA BAKALARIJADA

Na inicijativu Poljoprivredne zadruge „Rašeljka“ iz Trogira dogovoren je kulinarski show pod nazivom Bakalarijada s produkcijском kućom „Spektar“ iz Zagreba i eminentnim gastronomom Reneom Bakalovićem.

U organizaciji Bakalarijade sudjelovali su: Udruga „Maslina“ s predsjednikom Krešimirovom Ivkovićem na čelu; SSŠ „Blaž Jurjev Trogiranin“ koju je predstavljao Nikica Ševo – stručni učitelj posluživanja te PZ „Rašeljka“ čiji je upravitelj Ivan Marjanica. Manifestacija se održala 14. prosinca 2009. u kabinetu kuharstva i posluživanja SSŠ „Blaž Jurjev Trogiranin“, a snimala se za emisiju InMagazin Nove TV. U dogovoru s producenticom Valentinom Vasić i gastronomom Reneom Bakalovićem pripremao se bakalar na dva načina: prvi na brudet, drugi s maslinama i njokima, a za uzvanike bakalar na bijelo. U Bakalarijadi su sudjelovali:

Franka Buble, sa svojim asistenticama Marijom Pešić i Marinom Poljičanin, iz trogirskog restorana „Pašike“ koji su spravljali bakalar s maslinama i njokima; Boženko Ugrić, uz asistenciju mlađeg kuhara, iz segetskog restorana „Joke's“ kuhalili su bakalar na brudet; Nikica Ševo kao predstavnik restorana „Apartmani Medena“ iz Segeta spremao je bakalar na bijelo uz asistenciju učenika naše škole. Ovaj je show vodio i dirigirao gastronom Rene Bakalaović, a prezentirali su se neki glavni začini i vina – „Ljubitovački češnjak Šarenko“, ekstra djevičansko maslinovo ulje Udruge „Maslina“ te vina najboljeg vinara Ivana Belave iz Trogira: bijelo vino „Maraština“ i crno vino „Trogirski crvenak“. Možemo dodati kako se upotrijebilo oko 2,5 kg prvaklasnog bakalara, pet kilograma krumpira, pola kilograma crvenog luka, pola kilograma češnjaka, pola kilograma poriluka, 30 dkg korijena peršina, dvije litre ekstra djevičanskog maslinovog ulja, pola kilograma zelenih maslina, pola kilograma rajčica, 1,5 kg njoka i ostalih sastojaka koje je svaki kuhar držao kao svoju tajnu kako bi njegov bakalar bio najbolji. Nakon spremljenog bakalara gospođe Franke Buble, jelo je u narodnoj nošnji servirala Marina Poljičanin, a degustirali su ga: Rene Bakalović, Franka Buble, Krešimir Ivković i Ivan Marjanica koji je nakon zdravice uputio čestitku za Božić i Novu godinu širem hrvatskom gledateljstvu. Nakon degustacije bakalara gospodina Joška Mitra, konobari SSŠ „Blaž Jurjev Trogiranin“ servirali su bakalar i poslužili uzvanicima koji su tek dolazili, a među njima bio je i gradonačelnik Damir Rilje sa suradnicima. Ocjenjivački sud prvo mjesto je dodijelio restoranu "Pašike", drugo mjesto osvojio je restoran

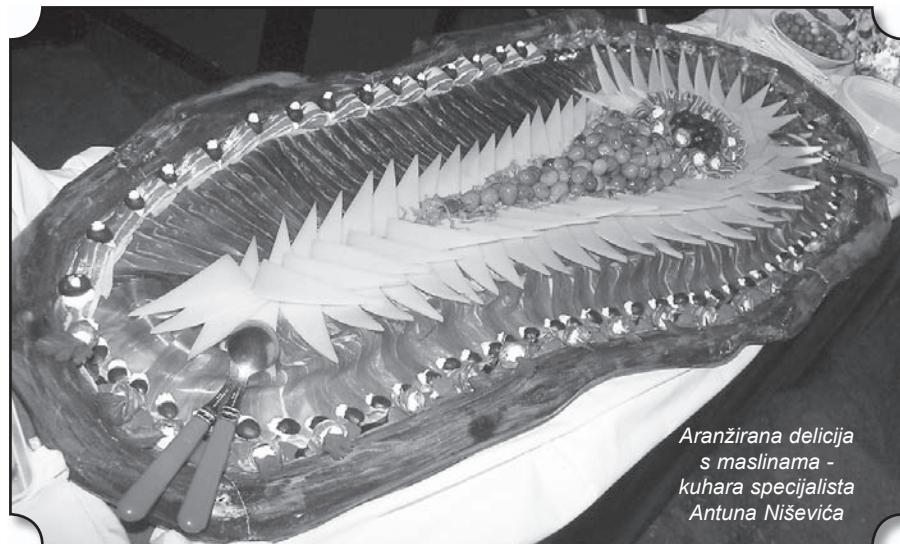
"Joke's" i treće restoran „Apartmani Medena“. Možemo napomenuti kako se snimao i prilog o trogirskim rafiolama koje je pripravila gospođa Zdenka Stipčić zaslavljen duhovitim pitanjima Renea Bakalovića. Na kraju manifestacije, gradonačelnik Rilje je - u ime organizatora - podijelio zahvalnice, diplome i darove onima koji su na bilo koji način pridonijeli organiziranju Prve bakalarijade u Hrvatskoj.

Moramo dodati kako se ova manifestacija ne bi održala bez sponzora, od kojih su najizdašniji bili: „Apartmani Medena“ iz Segeta, restoran „Joke's“ iz Segeta te restoran „Sv. Dominik“ iz Trogira kojima se najsrdičnije zahvaljujemo. Za dobar ugođaj pobrinuo se Mandolinski sastav „Gospe od Karmela“ iz Trogira, pod vodstvom maestra Miroslava Miše.

Uredništvo

DANI MLAĐOG MASLINOVOG ULJA

Uprizemnom prostoru uz predvorje Kneževog dvora, održana je trodnevna smotra pod nazivom: **Dani mladog maslinovog ulja**. Od 26. do 28. studenog brojni maslinari ovog podneblja prezentirali su svoja ulja, a mi smo naučili niz potankosti o stablu masline i njenom uzgoju. Ovogodišnja pobjeda pripala je maslinaru **Borisu Šodi** koji je dobio i jednogodišnju pretplatu na

časopis „Maslina“, a zaslugu za navedeno priznanje Šoda pripisuje svojim roditeljima koji

se brinu o masliniku u Bristivici. Među natjecateljima u kvaliteti mladog maslinovog ulja, našli su se i izlagači ukusne hrane, kao i nesvakidašnjih jela, a među takvima je bila i naša SSŠ „Blaž Jurjev Trogiranin“ čiji su kuhari odlično pripremljenim delicijama oduševili prisutne. Za našim stolom našla su se raznovrsna jela: rolna svinjetina, tunjevina i piletina, pečeni kruh s maslinama te neobične slastice koje su pripremljene od namirnica ovog kraja (rolada od smokava, kroštule...).

Kako ne bi naglasak bio

samo na jelu i piću, nego i onima koji su nas svemu naučili, ne smijemo izostaviti svesrdnu pomoć kuhara i konobara završnih razreda te stručnu pomoć koju su nam pružili voditelj posluživanja Nikica Ševo i stručni suradnik u kuharstvu Andelka Civadelić. Nadamo se kako će i iduće godine naša škola imati priliku na ovaj ili sličan način predstaviti i ponuditi najbolje što može.

Andrea Oštrić III.c

Gradonačelnik Rilje s nagrađenima: Boris Šoda (1. mjesto), Đivo Matana (3. mjesto) i Ante Najev Čaruga (2. mjesto)

The greatest disappointment in my life

People often get disappointed with lots of things. It's hard to get through life without being disappointed.

Every day we face all kinds of problems, in our family, between our friends, with our lovers. People have all kinds of feelings and emotions. If you are sensitive everything can hurt you and make you feel bad.

The greatest disappointment in my life was when my mom got sick. It was four years ago and it still hurts. In that time I was still a child who saw just the bright sides of the life. I thought nothing could hurt me and make me cry day after day. But it happened. When mom told me that she was very sick and needed some help from me I didn't know what to do. I wanted to help with all my heart and all my soul, but I didn't know the way. I became angry at myself, for not being able to do something, angry at God for being so unfair. My mother is a wonderful woman. All her life she was helping people and taking care of her family. She was praying that nothing bad happened. But it did.

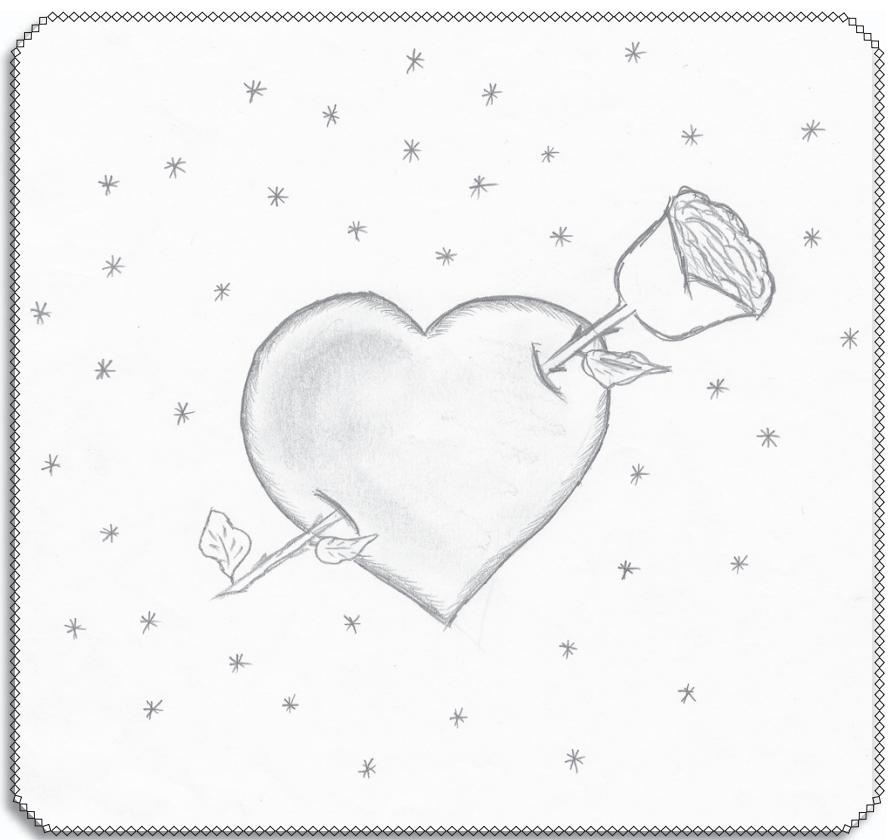
And the question is why. Why do bad people get through their lives without being punished and good ones always have some problems? What can I tell mum to make feel her better, when I have no hopes that everything is going to be just fine. All I can do now is to wait and to hope. In the end it's the feeling that dies the last.

DI

Un sourire

Un sourire ne coutre rien et produit beaucoup,
Il enrichit ceux qui le recoivent,
Sans appauvrir ceux qui le donnent.
Il ne dure qu'un instant,
Mais son souvenir est parfois éternel.
Personne n'est trop pauvre pour ne pas le donner
Il crée le bonheur en foyer,
Il est le signe sensible de l'amitié.
Un sourire donne du repos à l'être fatigué,
Rend du courage au plus découragé.
Car nul n'a tant besoin d'un sourire,
Que celui qui ne peut en donner aux autres.

Francesca Stojan III.a

Josipa Bikić III.b

Ivana Lučić III.c

Der Schnee

In alten Zeiten hat der Schnee gar keine Farbe gehabt und hat so gerne eine Farbe haben wollen.

Da geht er hin und bittet das Gras, es soll ihm seine Farbe geben. Das Gras aber lacht ihn aus und sagt, daß er weitergehen kann. Dann geht er das Veilchen fragen, es soll ihm seine Farbe geben. Das Veilchen lacht ihn auch aus und sagt: „Geh weiter!“ Da bittet er die Rose. Die Rose will aber auch nicht ihm ihre Farbe geben. Da geht der Schnee die Reihe herum zu allen anderen Blumen, aber die wollen nichts von ihm wissen und lachen ihn alle aus. Zuletzt kommt er zum Schneeglöckchen. Das Schneeglöckchen will erst auch nicht. Da wird der Schnee ganz traurig und sagt: „Dann geht mir das ja genauso wie dem Wind. Der hat auch keine Farbe und bläst bloß. Niemand kann ihn auch sehen.“ Da erbarmt sich das Schneeglöckchen und gibt ihm seine Farbe. So ist der Schnee weiß geworden.

Seither ist der Schnee zu allen anderen Blumen sauer und läßt sie erfrieren. Bloß das Schneeglöckchen, es freit nie, es schont der Schnee.

Laura Kolenko I.a

Non siamo soli...

É la voglia , di cambiare la realtà,
che mi fa sentire ancora vivo.
E cercherò tutti quelli come me,
che hanno ancora un sogno in più...

Dentro il libro che nessuno ha scritto mai,
leggo le istruzioni della vita
anche se so che poi non le seguirò,
farò ciò che sento...

Oltre le distanze, noi non siamo soli,
figli della stessa umanità...
Anime ghiaccanti, in cerca d' ideale,
il coraggio non ci mancherà...è
Sopra i confini, di qualunque ideo-
logia,
l'emozione che ci unisce in una
idea...

Un altro mondo possibile c'è,
e lo cerco anch' io,
e lo voglio anch' io, come te...

Nelle pagine lasciate in bianco,
noi, diamo spazio a tutti nostri
sogni...
Nessuno, mai, il futuro, ruberà, dalle
nostre mani...

Oltre le distanze noi non siamo soli,
senza più, certezza e verità...
Anime confuse, cuori prigionevi,
con la stessa idea di libertà...

Un' altro mondo, possibile c'è,
e lo sto cercando insieme a te...

Pripremila: Josipa Najev II.b

DUBROVNIK

Hotelijersko-turistički tehničari posjetili su grad Dubrovnik 7. studenog 2009. godine. Grad pod zaštitom UNESCO-a, iznimno bitan ovome zvanju, učenici su upoznali pod stručnim vodstvom profesorica Lukrecije Jelavić Šako i Nade Grge.

Zaputili smo se ujutro u šest sati i nakon pet sati vožnje stigli na odredište - u Galeriju Dubrovnik kako bismo pogledali izložbu **američke grafike** na kojoj su izlagali najpoznatiji američki umjetnici grafike, među kojima se posebno ističu **Andy Warhol, Roy Lichtenstein i Robert Katzman** s portretima poznatih ličnosti. Warhol izlaže prepoznatljivu *Juhu Cambell* koja je jedno od važnijih djela pop-arta, ali i djela na kojima je prikazana električna stolica.

Na terasi Galerije Dubrovnik je stalni postav skulptura najvećih majstora dvadesetoga stoljeća u Hrvatskoj, kao što su: *Ivan Meštrović, Ivan Rendić, Vanja Radauš* koji izloženom ribom prikazuje holokaust. Izložba nas je oduševila i još pod dojmom izloženih umjetnina krenuli smo na dubrovačke zidine koje su

duge dva kilometra te smo ih obilazili gotovo sat vremena. Istovremeno smo gledali krasote grada Dubrovnika s jednako lijepom okolicom. Zatim smo krenuli u šetnju Dubrovnikom, u kojem nam se najviše svidio Stradun i poprsje slavnog renesansnog komediografa Marina Držića. Nakon višesatnog razgledavanja zaputili smo se u Trogir i došli u kasnim večernjim satima. Doista je vrijedilo vidjeti rijetku izložbu pop-arta na našim područjima i još ljepši Dubrovnik.

Ana Stipanović IV. b

regati. Klub se nalazi u Kaštel Kambelovcu, a njegovi članovi svakodnevno naporno treniraju te stoga već godinama postižu izvanredne rezultate.

U Vukovaru je 27. 09. 2009. održan *Međunarodni veslački maraton Vukovar – Ilok*, dug 35.165 m. Maraton se tradicionalno održava u spomen osnutka legendarne 204. vukovarske brigade te 23 poginula i nestala veslača u Domovinskom ratu. Na prvom maratonu sudjelovalo je osam posada, a na ovogodišnjem čak 23, među kojima je bila i posada iz Kaštela. Uz posjet

Vukovaru, s poštovanjem smo pohodili Groblje branitelja, Ovčaru i grad Ilok.

I ove je godine Miholje - dan sv. Mihovila obilježila tradicionalna regata. Veslački klub „Marina - Kaštela“ sudjelovala je u svim kategorijama, od kadeta do seniora, a dobri rezultati nisu izostali. Posada četveraca - u kojoj sam i ja veslala - zauzela je drugo mjesto. Putovanja i regate su mi tijekom proteklih dviju godina, otkad treniram, ostale u prekrasnom sjećanju.

Kada se spoji sport, društvo, obilazak navedenih gradova i veslanje na prekrasnom Dunavu – ništa na svijetu nije ljepše od toga!

Paula Prgeša I.a

SLIKOM KROZ ŠKOLU

Sudionici Prve bakalarijade u Hrvatskoj - kabinet kuharstva i posluživanja

U kabinetu strojne obrade

Eminentni gastronom Rene Bakalović nadzire pripravu trogirskega rafiola i degustira bakalar na brudet

SLIKOM KROZ GRAD

Dobitnici Nagrade Grada Trogira za 2009.

Trogirski akvarel - klapa 'Štivanja' - 14. 11. 2009.

Procesija na blagdan sv. Ivana Trogirskog - 14. 11. 2009.

Gradonačelnik Damir Rilje u božićnoj kočiji - 24. 12.'09.

Dio članova PU 'Doxa' na Badnjak 2009.

Pere Kravarić sa kočijom i konjima - Badnjak 2009.
- turistička atrakcija

SLIKOM KROZ NASTAVU

UČENICI U RAZNIM PRIGODAMA

DOJMOVI S EKSKURZIJE

Italija i Španjolska od 27. kolovoza do 4. rujna 2009. godine. Nezaboravni dani ekskurzije.

Društvene maturanata se sku-pilo na parkingu ispred caffe bara 'Favorit' i krenulo na put u nepoznato, tj. nama neviđeno, u pratinji profesorica Azre i Nade. Najludi provod euforično je započeo polaskom iz Trogira: još u ljetnom ritmu 24 hrabrih srednjoškolaca kreće u lov na svinjsku gripu. Ma nema lijeka do kapulice, luka i tequile. Prvi dan: stigli smo u Padovu, posjetili fascinantnu katedralu Sv. Ante i razgledali ljubavnu Veronu. Julija, pogađate? Idealni atributi, prekrasne želje, kad bi se još i ostvarile! Svakako smo odlučili na fotografiji ovjekovječiti taj trenutak.

Nakon što smo se smjestili u hotel, opremili važnim sitnicama, zabava se nastavila u hotelskim sobama do ranih jutarnjih sati. A kako bi sve bilo još uzbudljivije, baš se tog dana mogao vidjeti Mars. Pogrešna obavijest ili pak istina, na žalost nismo otkrili, ali je iščekivanje bilo vrijedno pamćenja.

Ranojutarnje 'adio' Italijo, duga vožnja kroz Francusku i konačan dolazak u Barcu čine drugi dan ekskurzije. Padale su karte, pritom ne mislim samo na ulaznice u diskopu, igralo se, pjevalo, veselju nije bilo kraja.

Što je noćni život Lloreta bez Trogirana, znaju diskoklubovi Hollywood, Tropics u kojima su naši kavaliri tijekom sedam dana pomicali granice mogućeg i nemogućeg.

Barcelona, grad naših snova u kojemu je provod zajamčen: kilometarska plaža s raznim sadržajima, mnoštvo mladih odasvud, blizina aqua parka, karting staza, više-manje ugostiteljski objekti na usluzi od 0 do 24 sata, pravi turistički raj. Kupovina u kojoj sami određujete cijene, idealno, ha? Bik, sangria, sombrero, punile su se vrećice, simboli Španjolske za naše najmilije. A za nas, instant ogrlice, dizajnirane krpice, ali sa stilom. „Very good price... just for my friends... are you from Croa-

tia?“ „Yes.“ „Oh my friends, i love Croatia.“

Putovanje se nastavilo posjetima Olimpijskom stadionu, Akvariju u Barceloni, Nou Campu, muzeju Dalija, Gaudijevu parku, Kolumbovu spomeniku, Ramblasu, crkvi Sagrada Familia koja nas je očarala izvrsno izvedenim oblicima u gradnji, a još se marljivo radi i dovršava. Slobodno vrijeme smo dobro iskoristili za duge šetnje gradom koji nas je opčinio, Barcelona - grad vječne mladosti.

Gotovo da nema dijela ulice na kojemu se ništa ne događa. Španjolci zaista ulažu u raznovrsnu turističku ponudu: razni zabavljači, plesači i pjevači su na uglovima ulica, trgovi su prepuni ljudi, 'shopping' centri kao Corto Inglese sa svojom svestranošću i inozemnom ponudom su nezaobilazni, a tek brojni dućani i štandovi koji nimalo ne zaostaju za ovima. Barcelona je i veoma prometna luka, a osim po legendarnoj ulici Ramblas, koja je simbol toga grada, Barcelona je poznata i po tome što je u njoj živio i radio jedan od najznamenitijih katalonskih arhitekata art-nouveau Antonia Gaudi čije su građevine i proslavile Barcelonu. Posjetili smo Gaudijev park koji je dista originalan i šteta što nije postao elitno naselje.

Trošili smo sate, praznili novčanike, pili iz fontane na Ramblasu da se opet tamo vratimo i tek onda se sastajali kraj Hard rocka, odakle smo se vraćali u Lloret. Nevjerojatno je koliko su ljudi Barcelone upućeni u sve, od hotelskog osoblja, prodavača na štandovima pa do vozača: svi govore hrvatski i razumiju što im govorimo. Stoga savjet budućim naraštajima 'jezik za zube', a mi ćemo se lijepo nasmijati starim uspomenama.

Cjelodnevni izlet u Portaventuru pokazao se odličnim izborom. Počevši lagano zagrijavanjem s tami tamiljem pa adrenalinski nabijenim slobodnim padom, ekstremnim opasnim strampedom te izazovom dana - najvećim i najbržim spiralnim vlakom smrti 'dragons

thunderom', doživljajima nije bilo kraja. Kako za koga, ali od hrpe adrenalina, manjih ozljeda, nesvjestica, gubljenja, zvuči kao u filmu, ali bilo je svega, ukratko - ludo i nezaboravno! Na večer gladni stigosmo na vitešku večeru, dobro se jelo i pilo, a poslije i zaplesalo.

Teško je izabrati najbolji dan, najuzbudljiviji događaj i doživljaj s ekskurzije, kad je sve bilo izvanredno. U početku nam je bilo žao što nas je premalo išlo - ostali smo bez posjeta kneževini Monako, Nici, Cannu te tvornici parfema - ali mi smo jednostavno bili savršeno društvo i sad ništa ne bih promijenila jer smo nadmašili vlastita očekivanja. Dobra vibracija u zraku i te kako se osjetila, puni energije, složni, iskoristili smo svaki trenutak. Pa čak i noćno kupanje na plaži uz ogromne valove, šetnje iznad osvijetljenog grada punog života, a mi neumorni uživamo.

A onda je došao i taj tužni dan: vožnja zrakoplovom iz Girone i ranjutarnji dolazak u zračnu luku Resnik 'iliti' povratak u realnost. Kakva šteta! Koliko nevjerljivo lijepih slika i sjećanja, a sad opet u školu. Ipak, pili smo iz fontane, vratit ćemo se mi kad-tad. Možemo posvjeđočiti: ekskurzija je 10 najboljih dana u životu.

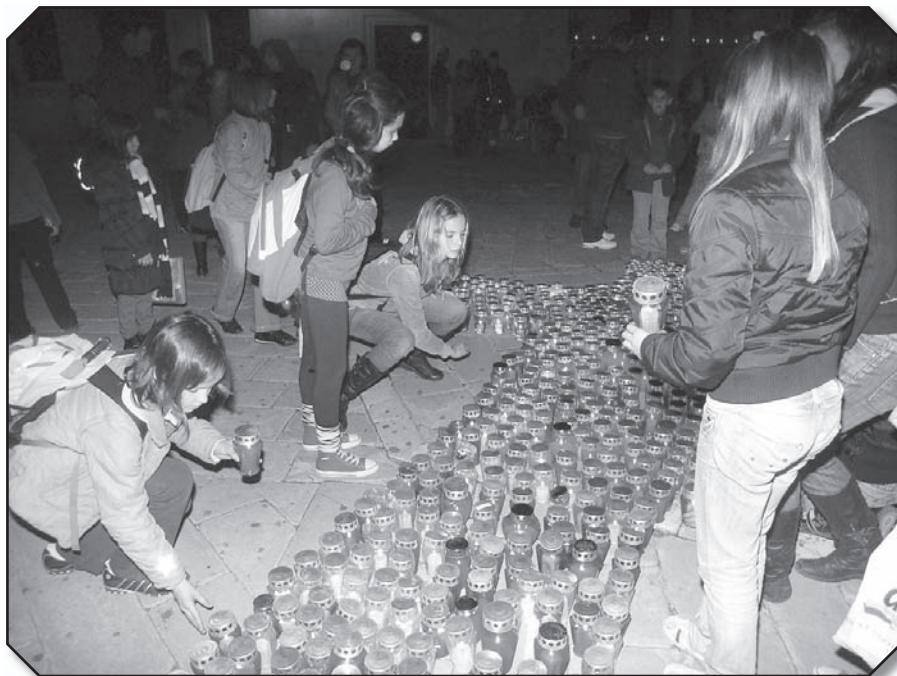
Tea Vukman i Mirna Matan 4.b

Josipa Bikić III.b

DAN SJEĆANJA NA ŽRTVE VUKOVARA

18. studenog proglašen je danom sjećanja na žrtve Vukovara kada se s tugom spominjemo svih hrabrih vojnika, ali i civila koji su položili svoje živote za našu domovinu.

Bitka za Vukovar je najveća i najkrvavija bitka u Domovinskom ratu. 87 dana – od kolovoza do studenog 1991. godine – JNA, uz pomoć srpskih paravojnih snaga, držala je u neprijateljskom obruču grad Vukovar. Bitka je završena porazom Zbora narodne garde, velikim razaranjem Vukovara i brojnim ubojstvima te progonom hrvatskog stanovništva.

Bitka za Vukovar poznata je kao ključni trenutak Domovinskog rata, a gradski vodotoranj simbol je stradanja i patnje grada, kao i njegovih stanovnika.

Grad je doživio mnogo gubitaka, a posljedice se, nažalost, osjećaju još i danas. Teško je opisati sve gubitke: od poginulih branitelja, civila,

razorenih obitelji, do uništenih kuća...

Evo kako brojevi govore o gubitcima u Vukovaru:

- poginul oko 2 500 vojnika (900 poginulo tijekom borbi u gradu, oko 600 ubijeno nakon pada grada, ostalih 1000 u borbama na cijelom bojištu Vukovara)

- 7 000 osoba zarobljeno

- poginulo 1 000 civila
- ranjeno 2 500 osoba.

Svake se godine 18. 11. s tugom u srcu prisjećamo pada grada heroja i što vrijeme više odmiče, sve više želimo da se Vukovar oporavi od ratnih rana, podigne i oživi te bude kao prije rata, tj. htjeli bismo da Vukovar bude feniks koji se rađa iz pepela.

Već nekoliko godina, 18. studenog mreža Udruga osoba s invaliditetom Dalmacije, u svim većim dalmatinskim gradovima organizira večer sjećanja na dan Vukovara pod nazivom MOJE SVJETLO ZA MOJ VUKOVAR, s geslom: „Bolje upaliti malo svjetlo, nego prokljinjati tamu“. Naša se škola i ove godine odazvala toj hvalevrijednoj akciji. S ostalim građanima grada Trogira i okoline, na Trgu Ivana Pavla II. zapalili smo svijeće koje su bile malo svjetlo za naš Vukovar. **Ne zaboravite Vukovar!**

Josipa Vukman III.a

VUKOVAR - JUČER, DANAS, SUTRA

20. studenog 2009. godine krenuli smo na nezaboravan put u grad heroj, grad Vukovar. Stigli smo rano ujutro, a domaćini su nas dočekali i zbilja se potrudili da nam boravak bude ugodan i ostane u lijepom sjećanju. Organizacija cijelokupnog putovanja prepuštena je Udrudi osoba s invaliditetom, a svaku srednju školu iz Županije predstavljalo je po dvoje učenika s odabranim profesorom. Predstavnici naše škole bili su Kristina Glibušić i Renato Šunjerga uz vodstvo profesorce IVE Curić.

Oko 9 sati krenuli smo u razgledavanje obnovljenih i neobnovljenih dijelova grada. Prvi posjet bio je vukovarskoj bolnici u kojoj nas je dočekala gospođa Soldo. Ponovno proživljavajući ratne dane, pričala nam je o velikim ljudskim dramama „malih ljudi“. Nevjerojatno kako je ogromna masa ljudi koja se nalazila u bolničkom hodniku i skloništu bila nečujna te smo mogli slušati samo tišinu. Pogledi su bili prazni, puni gorčine, tuge i bijesa, vjerojatno kao i toga dana prije 18 godina. Kroz bolničko sklonište, cijelu priču dočarava

glas Siniše Glavaševića koji je tad na radijskoj postaji grada Vukovara govorio uživo i prepričavao događaje iz dana okupacije grada, ponavljajući zatim imena svih žrtava. Nakon izlaska iz bolnice, nekolicina nas prošetala je do Njemačkog groblja, koje se nalazi nedaleko od bolnice, gdje su se pojedini poginuli u vrijeme ratnih strahota ispraćali na vječni počinak.

Nakon dojmljivog posjeta bolnici, krenuli smo na jedno od najvećih mesta tragedije - na Ovčaru, gdje je prisilno odvedena i ubijena 261 osoba, a od njih se još 60-ak vodi nestalima. Ovčara je nekada služila kao poljoprivredno dobro, tj. farma, nalazi se u pustopoljini koju također okružuju farme. Srpski agresori su tu farmu pretvorili u koncentracijski logor, a prema tadašnjim Vukovarcima su se odnosili kao prema neposlušnoj stoci. U blizini su napravili i masovnu grobnicu za žrtve Ovčare. Čak i u tim trenutcima su ih beskrajno ponizili jer su ih pokopali na mjesto gdje su se bacala mrtva goveda i ostale neupotrebljive životinje. Najmlađa žrtva Ovčare imala je

samo 16 godina. Mjesto koje se mnogih posebno dojmilo bilo je Groblje vukovarskih branitelja te Memorijalno groblje - jedino mjesto utjehe mnogim majkama. Vrlo simbolično, na tom istom groblju su pripremljene grobnice za nestale žrve u nadi kako će se jednom ipak pronaći. Skoro ne možete vjerovati koliko Vukovarci vole svoj grad i ne dopuštaju da se tragedija zaboravi. Razrušeni vodotoranj, kao simbol grada Vukovara, služit će kao vječni spomen na patnje i stradanja, a predloženo je da se ne obnavlja jer svakom obnovom sjećanja će ići u zaborav.

Posjet Vukovaru ostavio je u nama snažan osjećaj nečega što se ne može opisati niti prenijeti na papir. Ni slike to ne mogu izreći. Svatko mora osobno doživjeti Vukovar srcem. Bilo bi lijepo kad bi svatko jednom u životu posjetio Vukovar, u čast ljudima koji su nekada živjeli za njega i umirali za isti taj grad - grad heroj, grad Vukovar.

Kristina Glibušić &
Renato Šunjerga III.a

BEZ LJUBAVI I ŽARA, NEMA USPJEHA U POSLU

Oprostili smo se od dugogodišnjeg profesora Martina Vukovića koji je 23. 12. 2009. nakon 40 godina rada u obrazovanju otisao u zasluženu mirovinu. Ravnatelj Ivan Grga sažeto i sadržajno, s neprikrivenim osjećajem gubitka, održao je kratak govor o prof. Vukoviću kao predavaču, kao ravnatelju, kao pouzdanom čovjeku i kao marljivom radniku. „Sve što je radio, napravio je krajnje profesionalno i kvalitetno“, istaknuo je ravnatelj Grga.

Zaželivši mu dug, ispunjen i zdrav život, ravnatelj u ime Škole i prof. Mirjana Petrić u ime Sindikata predali su mu vrijedne oproštajne darove.

U ime Aktiva hrvatskoga jezika i cijelog kolektiva, govor je održala prof. Jasna Bekavac.

Poštovani kolega Vukoviću!

Što reći o dostojanstvenom i mudrom profesoru, uspravna držanja i u radosti i nevolji, koji je čak i kritiku upućivao čovječno, jednostavno i vedro? I kolegama u struci i na sjednicama u želji da se kvaliteta izdigne iznad kvantitete, sadržaj iznad forme - uvijek s dobrom namjerom, mirotvorno i umjerenom.

Svi znamo tko je bio prof. Vuković tijekom svog radnog vijeka koji je započeo 60-ih u Lukavcu i Banovićima, a završava ga u SSS

„Blaž Jurjev Trogiranin“: bio je profesor, direktor dječjih domova, ravnatelj ove škole pa ponovno profesor. I kaže kako je najljepše raditi u razredu - tu možeš biti kreativan i sijati sjeme znanja te vidjeti konkretnе rezultate svog rada.

Najviše ga se dojmi metamorfoza, čudo - kako u umjetničkim djelima, tako i u životu: čudo odrastanja od nesigurnih, sitnih prvaša do odraslih i odlučnih maturanata - taj preobražaj koji svi mi doživljavamo, ali nas ne podsjeća na čudo.

Mnogi sadašnji profesori radili su u ovoj školi kad je kolega Vuković bio ravnatelj i ni jedan se neće požaliti kako je bio degradiran, ponižen ili su mu uskraćena bilo kakva prava. Čini se uobičajeno, ali uopće nije uobičajeno.

Jedanput je došao u zbornicu zanesen, sretan i utišan. Upitala sam ga: „Kolega, izgledate posve drukčije! Je li Vam se dogodilo nešto lijepo?“ „Ma cijelo se jutro nisam mogao odvojiti od Jesenjina, pripremao sam se kao početnik“, odgovorio mi je. Doista, tko smije poučavati druge, uvijek mora biti početnik. Takav bi trebao biti svatko tko želi biti dobar u svojoj struci, posebno profesor.

Kolega Vuković već nekoliko godina prepušta predsjedništvo Aktiva hrvatskoga jezika mlađima, semin-

are i putovanja također - mladi se trebaju dokazati, trebaju znati voditi - kaže on, a zapravo nam želi reći i to da je ego onaj kojega svatko od nas treba znati kontrolirati. Ego je najljepši i najopasniji dio nas, što je prof. Vuković naučio kao rukovoditelj i čovjek koji poštuje istinske autoritete.

Ispitujući učenike drugih razreda na popravnom ili maturante koji bi izvukli papirić s Voltaireovim djelom *Candide*, volio se zadržati na tom romanu. Naime, glavni lik *Candide* se nakon lutanja diljem svijeta skrasi s najbližima te prestaje tražiti odgovor na filozofsko pitanje o smislu života - odgovor ne treba tražiti već se posvetiti korisnom i konkretnom radu, tj. obrađivanju svog vrta. Moj poštovani kolega učio je srednjoškolce da konkretno rade svoj posao ne uspoređujući se s drugima i ne kritizirajući druge, ali neka uređuju i onaj vrt unutar sebe kako bi bio oslobođen loših misli i osjećaja.

Kako voli obrađivati vlastiti vrt u prenesenom i doslovnom značenju, želim mu što manje korova i nevremina također u prenesenom i doslovnom značenju. Još jedna ljubav, osim kazališta, profesoru Vukoviću je more kad može slušati tišinu i utišati unutarnji monolog.

Cijenjeni kolega, sretno i u dobrom zdravlju spojite vrt i more i neka Vam životno more bude mirno.

Na kraju je prof. Martin Vuković govorio o radu u prosvjeti istaknuvši kako se ne bi smjelo previše približiti niti udaljiti od učenika, treba u svemu naći mjeru. „Jedino se s ljubavlju i žarom može prenijeti znanje iz naraštaja u naraštaj. Na takav način trebamo biti početnici. Početnici u srcu. Bez ljubavi i žara, nema uspjeha u poslu“, završio je kolega Martin.

Uredništvo

U2

U2, irska rok grupa, samo je jedna od nekoliko kojima je tijekom 30 godina postojanja uspjelo ostvariti podjednako i komercijalni uspjeh i pozitivne kritike. Svojim prepoznatljivim zvukom mijenjali su glazbenu industriju, ne sluteći da će postati jedni od najvećih. Za razliku od većine sastava koji su u vrijeme nastajanja U2 predstavljali Irsku, oni su probili granice onoga što navodno rok grupa i rok glazba smije ili ne smije učiniti. Na taj način pridonijeli su realizaciji mnogih političkih i kulturnoških promjena u Irskoj. Kako su s vremenom otvariali sve originalniji zvuk prepun snažnih tekstova, izazivajućih socijalnih poruka inspiriranih patnjama kojima je Irska bila izložena, U2 su već na samom početku dobili respektirajući i skoro fanatični status od svojih obožavatelja diljem svijeta. Ova je rok grupa prodala 145 milijuna albuma, osvojila niz nagrada, časopis Rolling Stone ju je uvrstio na 22. mjesto liste među 100 najvećih umjetnika svih vremena. Grupa U2 formirana je u Dublinu 1978. godine. Svoj prvi demo snimaju u travnju 1978.

U2 objavljaju prvi singl, jedino irsko izdanje, pod imenom Three kojim su se popeli na vrh nacionalne ljestvice. U prosincu 1979. prvi put nastupaju u Londonu, tj. izvan Irske, a u veljači 1980. izlazi im singl An-

other Day pod etiketom CBS-a.

Studijski albumi:

- * Boy
- * October
- * War
- * Under a Blood Red Sky
- * The Unforgettable Fire
- * The Joshua Tree
- * Rattle & Hum
- * Achtung Baby
- * Zooropa
- * Pop
- * All That You Can't Leave Behind
- * How To Dismantle An Atomic Bomb
- * No Line on the Horizon

Članovi grupe:

Bono (Paul David Hewson)
The Edge (David Howell Evans)
Adam Clayton (Adam Charles Clayton)
Larry Mullen, Jr. (Lawrence Joseph Mullen)

Marko Lovrić II.c

Ivana Lučić III.c

Profesor: - Dođi odgovarati! Pa... jesи li naučio?

Učenik: - Branim se šutnjom.

Profesor: - Koja je razlika između privrednog i trgovačkog prava?

Učenik: - Trgovačko pravo je za trgovce, a privredno za poljoprivrednike.

(Točan odgovor glasi: U privrednom pravu glavni subjekt je država, a u trgovačkom pravu subjekti su ravnopravni.)

Profesor: - Što znaš o demokršćanskoj stranci?

Učenik: - Demokršćani su se organizirali u stranku kako bi se borili protiv kršćana.

Profesor: - Odakle ti to?

Učenik: - Demo znači demon.

Profesor: - Što znaš o deliktnoj sposobnosti?

Učenik: - Deliktnu sposobnost imaju sve poslovno sposobne osobe, osim, Bože sačuvaj, onih koji su retardirani. Nek' im se dragi Bog smiluje.

Profesor: - Zašto ste tako loše napisali test?

Učenici (svi u jedan glas):

- Kad niste dali prepisivat'!

ŠKOLSKЕ ЗАДАЦЕ

KAKO ZAMIŠLJAM SRETNI PONEDJELJAK

Pričat će vam kako počinje i završava moj nikad doživljeni sretni ponedjeljak... I to kada nastava počinje ujutro.

Majka me počne buditi u sedam sati i još me pola sata doslovno vuče iz kreveta. Naravno, doista tako izgleda rano jutro u mojoj sobi.

Sad počinje onaj sretni dio ovog sretnog dana – ponedjelka. Nakon što nevoljko ustanem i krenem u školu, na putu sretnem nekoliko prijatelja koji nisu imali namjeru ići na nastavu, bar ne prva dva-tri sata. I... produžimo na jutarnju kavu, pričamo o svemu i svačemu: ugodno i poučno iskorišteno vrijeme. Kada se vratimo u školu, puni snage i želje za radom, pretrpimo još tri - četiri sata te nastavimo raspravljati o novim spoznajama u nekom kafiću. Rekli bi stari Rimljani: *Carpe diem*.

Kada dođem kući, na stolu me čekaju prave delicije – zna majka što sin voli jesti. Nakon jela, naravno, slijedi spavanje kako bih nadoknadio nedostatak sna od nedjeljnog izlaska. Nitko ništa ne prigovara, svi su u kući vedri i spremni za šalu. Probudim se kasno popodne svjež i odmoran te spreman za još jedan izlazak. Djevojka zove. Što se tu može? Vrijeme je za šetnju na nekom pustom mjestu, npr. na plaži... Neću pričati o

događajima koji slijede, ma sami nebitni detalji. Kakav bi samo bio ponedjeljak da su praznici?

Kad napokon dođem kući, otac me potapše po ramenu: zna iz vlastitog iskustva koliko te iscrpi obična šetnja s djevojkom. Dočepam se kreveta, legnem i razmišljam o mnogim stvarima, ali uglavnom o tome koju će ocjenu kad ispraviti. Bitno je vjerovati u vlastite snage, a sreća se smiješi hrabrima.

Eto, to bi bio moj sretni ponedjeljak! Mislim, može svaki dan biti donekle sličan, ali izabrao sam ponedjeljak jer mi se činio najprikladnijim. Idući put će možda pisati o sretnom tinejdžerskom utorku.

Toni Ugrina III.e

Ivana Kovačević I.a

JESENJE VEĆE

Večer kao i svaka druga, ali samo na prvi pogled. Sjednem i ubrzo ustanem, nemiran sam. Gledam TV – sve mi zvuči prazno, odustajem. Odem do vrta, uberem mandarinku – ne jede mi se. Što mi je?

Gledam kišu lišća kako pada sa stabala. Pada jednako brzo kao i moje raspoloženje. Hladni me jesenji zrak grli kroz otvoreni prozor. Konačno me na koljena baci prva kap kiše. Što je previše, previše je. Sada se tek osjećam poraženo. Utonem u misli, razmišljam o svemu; što me čini neraspoloženim? Ništa mi ne pada na pamet. O, Bože! Imam obitelj, zdravlje, hranu, odjeću... pa što mi još nedostaje? Obuzeo me čudan osjećaj nemoći.

Ubrzo odustajem od razmišljanja, možda bi bilo pametnije prošetati i pokušati zaboraviti kako se osjećam. Izađem vani, sretnem prijatelje i napokon se razveselim šalama i bezbrižnim pričama. Kada sam došao kući, ponovno me uhvatilo ono isto raspoloženje: sjeta. Više nisam bio samo tužan, nego i ljut: ljut na sebe, zapavo na sve oko sebe. Što mi je opet? No, onda sam se sjetio.

Možda je razlog mom jadu obična, tužna i sjetna jesen, a ja sam samo upao u njenu zamku.

Petar Krajina I.b

NOTTURNO

Gledam u noć. Jesenju noć.
Pitate se što mogu vidjeti osim
nevremena, vjetra i opće tuge u
prirodi?

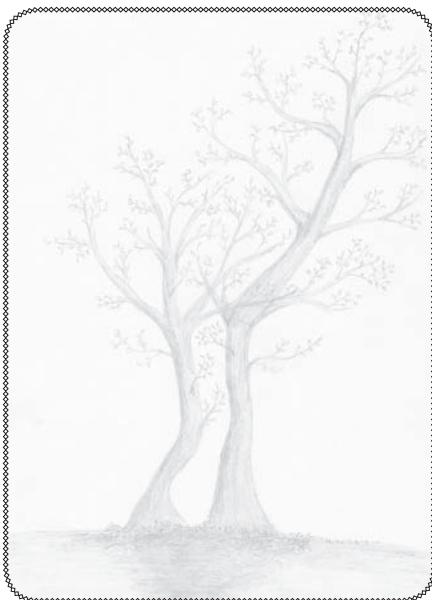
Ptice su odavno prestale pjevati, ljudi su otišli spavati i sad već sigurno sanjaju nešto lijepo, a ja? Ja samo stojim i gledam u mrak. Čudim se kako noć može biti lijepa, čak čepša od sunčanog dana kada se ljudi samo žele isključiti iz svega što ih opterećuje i uživati u onome što im je dragi Svemogući s neba podario.

Ulica je pusta. Ipak, čuje se poznati šum vjetra koji raznosi lišće u noći. Krajičkom oka ugledam klupicu između dva stabla. Stablo je ogoljeno i jadno te kad bi moglo govoriti, sigurno bi htjelo zamoliti neka ga se uspava i skrati osjećaj osamljenosti i srama. Ne mogu zaspati, čekam ponovno isto čudo koje sam doživio prije nekoliko noći. Ne vjerujete u čaroliju? Nisam ni sam vjerovao, ali ta je noć bila čarobna. Na drvenu klupu sjeli su mlađić i djevojka, a stablo je oživjelo - vratio mu se lišće. Djevojka je svojim očima osvetlila cijelu ulicu plavičastim svjetлом. Sljedeći prizor bio je predivan. Mlađić je dugim, eteričnim prstima prošao kroz njezinu crnu kosa, poljubio je i vjetar je stao. Noć je svijetlila, a stablo je počelo plesati s novim

sretnim lišćem. Prožeo me nevjerljivat osjećaj - sve je moguće. Mlađić i djevojka gledali su stablo i dijelili zajedničko čudo, a onda su se i oni pridružili plesu. Za njih troje svijet je stao. Kao i za mene. Te noći nitko nije znao da sam i ja bio тамо i gledao. Oči su mi se sklapale kao da ples nije bio namijenjen Zemljanim, ali nešto mi je davao snagu da ostanem budan.

Noć je bila čarobna i predivan. A ja? Ja sam bio samo jedan običan dječak koji je sve to gledao.

Duje Ninčević I.a

Ivana kovačević I.a

Marko Lovrić II.c

Josipa Bikić III.b

SVEJEDNO

Još uvijek sam sam.
Ne znam da li znaš.
Samo ožiljak na srcu mom
zauvijek stajat će
da me podsjeti da
zaboravim.

Svejedno je kud pođem
k tebi uvijek dođem.
I padnem ti na koljena
i ponos pronađem.

Svejedno mi je
tko kraj tebe sad
svoje tijelo grije.
Još uvijek želim samo to
da budem s tobom
ponovno.

Dobro znaš da ja
uvijek na staro vratim se.
A davno sebi to
sam zabranio.
Samo ožiljak na srcu
mom zauvijek
stajat će da me podsjeti
- da zaboravim.

DRŽAVNA MATURA 2009./2010.

U srpnju 2008. godine Hrvatski sabor usvojio je *Zakon o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi* kojim su uspostavljeni zakonski temelji za uvođenje ispita državne maturu u hrvatski srednjoškolski sustav. Podršku uvođenju državne maturu dali su Rektorski zbor hrvatskih sveučilišta te Vijeće veleučilišta i visokih škola.

Državna se matura provodi polaganjem zakonom propisanih ispita. **Ispite državne mature polažu:** učenici gimnazijalnih programa obrazovanja koji s polaganjem državne maturu završavaju srednje obrazovanje, **učenici strukovnih** i umjetničkih programa obrazovanja, koji traju najmanje četiri godine i **koji svoje srednje obrazovanje završavaju izradom i obranom završnoga rada** u organizaciji i provedbi škole, **ali žele nastaviti obrazovanje na visokoškolskoj razini.**

Državna matura se sastoji od obveznog i izbornog dijela.

Obvezni dio državne maturu obuhvaća polaganje ispita iz **hrvatskoga jezika, matematike i stranog jezika**. Ispite kojima pristupa u sklopu obveznog dijela državne maturu, učenik može polagati na jednoj od dviju razina, i to: A – višoj razini i B – osnovnoj razini.

Razine su propisane *Pravilnikom o polaganju*

državne maturu, a sadržaji ispita prema razinama propisani su ispitnim katalozima. **Izborni** se dio državne maturu sastoji od polaganja ispita izbornih predmeta koje učenik sam odabere. Broj predmeta nije ograničen.

Prema predprijavama u našoj školi, državnu maturu želi polagati 103 učenika (30 iz 4.f, 25 iz 4.a, 25 iz 4.b i 23 iz 4.e). Konačana prijava traje do 1.veljače 2010. Dotad se učenici mogu predomisliti i promijeniti predprijavljene ispise, razinu ispita ili izborni predmet. Dakle, **do 1. veljače 2010. svi učenici moraju osobno svoju prijavnicu predati ispitnom koordinatoru.**

Kalendar polaganja ispita nalazi se na oglasnoj ploči i na mrežnim stranicama centra www.ncvvo.hr.

Ispiti izbornog dijela državne maturu polažu se od veljače do konca svibnja 2010.

Prvi dio: (esej) iz hrvatskoga i stranog jezika pisat će se u travnju, a ostali će se ispitati

pisati u drugoj polovici svibnja 2010., nakon završetka nastavne godine za maturante.

Ispiti će se provoditi na isti način kako smo prethodne školske godine proveli probnu državnu maturu.

Rezultati državne maturu, kao i rang - liste po studijskim programima, bit će objavljeni na mrežnim stranicama www.postani student.

Svi učenici su se već trebali prijaviti u sustav (NISpVU) s pomoću svojih identifikacijskih podataka (korisničko ime, lozinka, pin) koje su dobili u školi.

Nakon što polože ispite državne maturu koje zahtjeva studijski program za koji su se prijavili, učenici će se pronaći na rang-listi za taj studijski program. Međutim, pravo upisa imat će samo oni koji na rang - listi budu iznad upisnog praga, odnosno unutar upisne kvote. Učenici koji ostvare **pravo upisa**, namjeru upisa će **morati potvrditi unosom tajnog broja (TAN)**.

Učenici moraju zapamtiti i čuvati svoje identifikacijske podatke jer se bez njih neće moći upisati. Cijeli postupak opisan je u novoj brošuri *Državna matura* koja se nalazi na mrežnim stranicama ncvvo-a. Na istim mrežnim stranicama nalazi se i *Pravilnik o polaganju državne maturu* koji propisuje sve navedeno te ga je uputno proučiti.

Svi učenici koji još nisu donijeli konačnu odluku, a žele polagati ispitne državne mature, tj. nastaviti obrazovanje na nekoj visokoškolskoj ustanovi, mogu se javiti ispitnom koordinatoru, razredniku ili svojim nastavnicima koji će im pomoći u donošenju odluke.

Za učenike trećih i ostalih razreda

Učenicima trećih razreda i svima koji nakon završenog srednjeg obrazovanja žele studirati, preporučujem da već sad prouče ispitne kataloge te *Pravilnik o polaganju državne mature* koji se nalaze na mrežnim stranicama www.ncvvo.hr

Na istim stranicama nađaze se i ogledni primjeri testova iz pojedinih predmeta, kao i testovi koji su se polagali na probnoj maturi. Sve im to može pomoći za pripremu ispita državne mature i postizanje što boljeg uspjeha na ispitima. Naravno, u ukupan broj bodova, osim rezultata na ispitima, ulaze i ocjene koje učenici postignu tijekom školovanja **iz svih predmeta**. Zato je važno redovito pohađati nastavu, aktivno sudjelovati u obradi nastavnog gradiva, učiti s razumijevanjem i uspjeh neće izostati.

Svim učenicima želim puno uspjeha u radu.

Prof. Vinkica Jaman,
ispitni koordinator

SVIJET MЛАДИХ

Doba mladosti je vrijeme izbora, izbora kakvi želimo biti u vlastitim očima, biranja društva i mjesta na koja ćemo izlaziti, ali i studija, tj. životnog poziva. Međutim, teško se za nešto odlučiti, a da se istovremeno ne treba nečeg drugog odreći. Time počinje put iz svijeta snova, koji ne obvezuje, u svijet krute realnosti.

U sukobima s okolinom mlađa osoba stječe osjećaj vlastite snage, skuplja iskustva, doživljava poraze i razočaranja te čini postupne korake na putu prema samostalnosti. Poziv koji se izabere, značajno će utjecati na budući život jer on ne osigurava samo egzistenciju, nego određuje i socijalni status te bitno utječe na vrijednosne predodžbe i moralne norme. Kako bi postigao sposobnosti i preduvjete za buduće

vođenje samostalnoga života, u našem su društvu neizbjegni sukobi između mlađih i njihovih obitelji. Mladenačke traume ponekad završavaju devijantnim ponašanjem pjeđinaca. Pobuna protiv autoriteta suprotstavljanje je pojedinca određenoj osobi ili skupini, ali može biti i izraz

njegove slabosti da se pridruži društvu odraslih. Od trenutka kada osoba odluči postati odrasla, moralno usavršavanje nastavlja samoodgojem. Prihvatanjem odgovornosti čovjek uistinu postaje slo-

bodna i moralna ličnost.

Na pragu odrasle dobi, mlađi često nisu spremni slijediti zakone koji se sukobljavaju s njihovim željama. No, uz pomoć prijatelja i obitelji, zasigurno se može naći pravi put.

Nataša Rukavina IV.b

MODNI BONTON ZA MUŠKARCE

Iz iskustva pravih modnih stručnjaka donosimo vam, dragi naši dečki, modna pravila kako biste zablistali u punom svjetlu. Moramo imati na umu činjenicu kako će upravo izgled utjecati na naše mišljenje o nekome, ako ostavite dobar prvi dojam, na pravom ste putu da se svidite i dobijete novi posao ili okončate započete pregovore. Svijet je okrutan i rijetko postoji druga šansa za uspjeh. Zato pripazite kako ste odjeveni i kako razgovarate, jer razgovor je najvažnija metoda s pomoću koje se stupa u odnos s okolnim svijetom. U modnom bontonu veoma je važno odjevanje. Odjeća poznate marke i novo odijeljeno nisu uvijek jamstvo da ćete izgledati elegantno. Stil osobe određuje njezina ukupna slika, govori o tome kako se odnosi prema drugim ljudima, kao i o tome koliko ih cijeni.

Pravila muškog odjevanja

Izbjegavajte košulje koje nose na sebi poznata obilježja, potpise i slično. Isto vrijedi i za kravate. Ostaviti ćete bolji dojam ako niste napadni. Slaganje istih boja cipela i remena više nije potrebno, nije neukusno nositi smeđe cipele s plavim ili sivim kompletom. Smeđa boja kože je ugodnija od crne i za cipele, remene, novčanike, privjeske za ključeve, remen za sat...

Pochette, odnosno maramica koja se stavlja u zapučak, ne smije biti iste boje kao i kravata. Ovaj odjevni predmet ne smije biti usklađen s odijelom, već s košuljom. Kod kravata obratite pozornost na čvor, jer se on prvi primijeti. Izbjegavajte predebele čvorove, ali i one pretanke. Zna se kako se oblači u gradu, stoga nikad nemojte odjenuti kockastu košulju s kratkim kaputom na pruge, kratku skijašku jaknu otpornu na vjetar ili kaput s previše jakih boja. Takva odjeća je primjerena sportašima, ali ne i službenicima banaka. Dolaze li vam gosti, nemojte ih dočekati u sportskoj trenirci jer ćete ostaviti dojam kako je takvo odjevanje prikladno za svaku priliku, pa i onu kao što je večera u nekom poznatom restoranu.

Kratke čarape, naročito one bijele boje su nepreporučljive, idu isključivo sa sportskim tenisicama. Boja čarapa mora biti u skladu s bojom koja dominira na kravati. Zbog nedostatka vremena ili kako biste izbjegli proučavanje boja u rano jutro prije posla, možete se odlučiti za klasične boje koje se slažu sa svime: plava, smeđa ili tamnosiva. Strogo su zabranjene crne rukavice, ovaj profinjeni odjevni predmet uvijek mora biti smeđe boje, čak i kada su cipele crne boje. Jakna od crne kože, kao i jeans, povijesni je odjevni predmet; može se odjenuti uvijek i u bilo kojoj starosnoj dobi, ali ako to dopušta

vaša kilaža. Upaljači, koji su muškarcima prava dragocjnost, mogu biti od plemenitog materijala, no ne smiju biti kičasti. Donedavno, pravi kavalir, iako nepušač, nosio je uvijek sa sobom upaljač kako bi mogao zapaliti cigaretu ženi pušačici.

S parfemima uvijek umjereno, koristite intenzivne, ugodne mirise kako bi još više do izražaja došla vaša muškost. Muškarac mora držati do vlastitog izgleda, no to se ne smije biti previše očito. Ako dobijete poziv na domjenak na kojem se zahtjeva crna kravata, znači kako morate biti odjeveni u smoking, a ako se zahtjeva bijela kravata, trebate obući frak. Frak se nosi samo na službenim svečanostima, ne za uobičajenu večeru ili u kazalištu. Ovaj odjevni predmet ide uz mršavo tijelo kako bi se izbjegao efekt pingvina. Šešir je služio za pokrivanje glave i otmjeno pozdravljanje. Prema važnosti osoba koje se sretalo, prinosila se ruka šeširu, lagano ga se dirnulo i skidalо s glave. Danas se održalo nekoliko pravila: šešir se ne stavlja na glavu pri ulazu u hotel, lift, trgovinu, crkvу ili na javna mesta, osim u poštu ili na autobusnoj, tj. željezničkoj postaji. Šešir se uvijek može koristiti kako bi se pokrio nedostatak kose ili loša frizura. Žensko odjevanje ima veću slobodu i maštovitost nego muško odjevanje. Strogih pravila nema, jer je danas dopušteno mnogo toga.

Privlačnost i dobar ukus istovremeno veoma je teško postići, no ako postoji neko pravilo, onda je to stvaranje osobnoga stila kojeg ne smijete mijenjati svakog mjeseca. Osim svečanosti u dobrotvorne svrhe i tome slično, rijetke su prilike koje zahtijevaju odijevanje kao za svećane večere. U takvim prilikama izbjegavajte jeans i jednostavno odijevanje. Ako nosite rukavice, a morate se rukovati, skinut ćete desnu rukavicu. Budite pažljivi s odabirom parfema, ne vole svi jake mirise, a pogotovo ne na javnim mjestima.

Pravila kombiniranja košulje i kravate

Trendovi u zadnje vrijeme sve više naglašavaju usklađivanje boja i uzoraka na kravati i košulji. Ovo su neka osnovna pravila koja će vam pomoći da se snađete pri izboru odgovarajućeg para, ali nisu jedinstvena i većina kombinacija ovisi o vašem smislu za modu.

Ako radije birate jednobojnu košulju i kombinirate je s kravatom bez uzorka misleći kako na taj način ne možete pogriješiti, trebali biste promjeniti naviku. Upravo dupla jednobojna kombinacija zahtjeva smisao za dobro slaganje boja. Najbolji izbor su kravata i košulja u istoj boji, ali različitim nijansama. Druga mogućnost su kontrastne boje. Ovakve jednobojne kombinacije su najelegantnije.

Ako se boje ponavljaju, u tom slučaju prvo izaberite košulju, a potom kravatu prema boji koja prevladava na košulji. Dakle, važno je da se jedna boja u istoj nijansi nalazi i na košulji i na kravati. Košulja, prema vašem izboru, može biti potpuno jednobačna ili imati sitne i neprimjetne uzorke.

Kombinirate li različite uzorke, pažljivo birajte i uskladite košulje s uzorkom i kravate s drukčijim uzorkom jer to ostavlja mogućnost uspjeha i pokazivanja osobnosti, ali i promašaja ako niste vješti takvim kombinacijama. Pravilo je da se uvijek manji uzorak nalazi na košulji, a veći na kravati. Obratite pažnju na boje, izaberite košulju i kravatu u sličnoj paleti boja. Za potpuniji dojam izaberite i hlače u istom tonu.

Kod kombiniranja istih uzoraka i boja, vodite računa da ne izaberete dva ista uzorka jednake veličine i intenziteta boje jer ćete izgledati zbumujuće. Radije se odlučite za košulju s neutralnijim šarama. Ako ona ima, poput one u albumu, tanke sivo - bijele prugice, kravata može biti sive pozadine, ali s jačim bijelim prugicama i debljim, recimo, plavim. Upravo plava boja na kravati, pored sive i bijele kao na košulji dat će vam posebniji i drukčiji izgled razbijajući monotoniju, a zbog slaganja ostalih boja nećete djelovati napadno ili neuredno.

Uredništvo

BEZ TEBE

*Kad mi padne na pamet tvoje ime
onda shvatim da moje
srce za tobom gine*

*Kad mi padne na pamet
ono vrijeme kada smo bili zajedno
ništa mi više nije svejedno*

*Kako da vratim
ono vrijeme kada smo bili zajedno
Pomozi mi da shvatim
Ovu ljubav što ubija me lagano
Kako da vratim one sretne dane
da bar još jednom jedan
od njih svane*

*Razmišjam o nama svaki dan
Razmišjam o nama dok*

ne utonem u san

*Pitam se zašto događa nam se to
Zašto smo postupili tako okrutno*

*Kad se sjetim tvojih toplih pogleda
i onih nježnih dodira...*

*S tobom bili sve ponovila
Ni za što se ne bili kajala.*

*Prvi put sam sama
Prvi put bez tebe*

*Sada oko mene je tama
i od ove hladnoće srce mi zabe
ležim u hladnoj sobi i
razmišjam o nama
kad vidim da te nema
srce mi se slama*

*Trebam te kraj sebe
dođi mi u snove*

*Probudi me pošupcem
da lakše prebrodim noći ove*

*Trebam te kraj sebe ili
srce će mi puknuti
kao bomba ono će eksplodirati*

*Noćas mi dođi pa me zavedi
sa sobom ti me povedi*

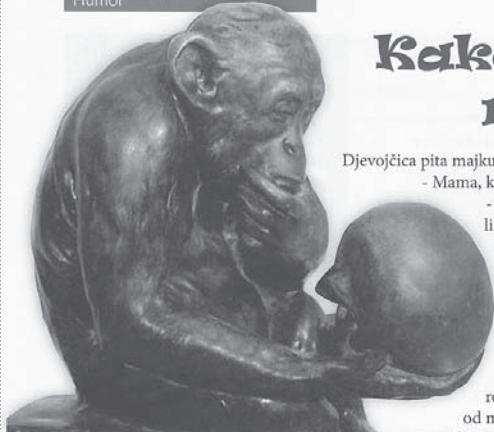
*Odvedi me iz ovog okrutnog svijeta
gdje neprestano vlada
samo tuga i sjeta.*

Ivana Bejo II.a

Š A L E

Humor

Kako su nastali roditelji

Djevojčica pita majku:

- Mama, kako su nastali prvi roditelji?

- Pa, ovaj, Bog je stvorio Adama i Eve. Onda su oni imali djecu pa su postali roditelji, pa su onda njihova djeca imala djecu i postala roditelji i tako dalje.

Dva dana kasnije, djevojčica postavi isto pitanje oca, a otac joj odgovori:

- Vidiš prije milijun godina majmuni su polako evoluirali dok nisu postali bita kakva smo mi danas...

Djevojčica, iznenadena, okreće se majci i kaže:

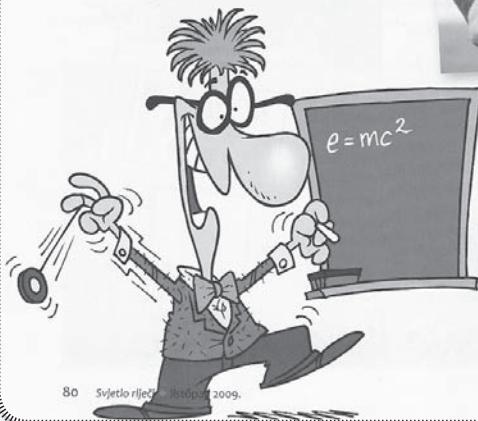
- Mama, kako je moguće?! Ti si mi rekla da je prve roditelje stvorio Bog, a tata mi kaže da su oni evoluirali od majmunu?

A majka joj odgovara:

- Vrlo jednostavno, ja ti govorim o svojoj porodici a tata o svojoj!

Žnatiželja

- Tata – pita sinčić oca – zašto si se ti oženio mamom?
- Eto vidiš, ženo, ni dijete ne shvaća.

Profesor

Profesor pita:

- Katice, koja je razlika između profesora i gestioničara?

- Velika! Profesor se godinama trudi da od budale napravi čovjeka, a gestioničaru je potrebno kratko vrijeme da od čovjeka napravi budalu.

Kako uložiti novac?

Samo za usporedbu:

Da ste prošle godine za 1.000 eura kupili dionice Nortel Networksa, danas biste imali 59 eura.

Da ste prošle godine za 1.000 eura kupili dionice Lucent Technologiesa, danas biste imali 70 eura.

Da ste prošle godine za 1.000 eura kupili dionice Alcatela, danas biste imali 170 eura.

A da ste prošle godine kupili boca piva u vrijednosti od

1.000 eura i do danas ih popili, za prazne boce dobili biste 380 eura.

Treba li uopće postavljati pitanje u što investirati?

Ljubav

- Draga, moram ti reći strašnu istinu. Tvrtka je bankrotirala, otac me razbaštino, razbio sam automobil... Hoćeš li me i dalje voljeti?

- Naravno, ali ćeš mi jako

nedostajati!

Oglas za posao

Traži se vidovnjak za odlično plaćen posao na neodređeno vrijeme,,

On zna gdje se treba javiti.

Srce

Stjepan gleda djevojku i ne skida oka s nje.

Djevojka: - Ma, ne gledaj me tako, znaš da moje srce pripada drugom!

- Znam, znam, ali imaš ti i drugih organa!

Žena

Pitaju Ciganina kakvu bi ženu volio imati, a on odgovara:

- Paranormalnu!

- Zašto paranormalnu?

- Pa da ima para i da je normalna, kaže Cigo.

Jezik

- Zašto se jezici zovu materinji?

- Zato što očevi rijetko dolaze do riječi.

Nogometar

- Koja je razlika između nogometara i fudbalera?

- Nogometar ne ide u Južnu Afriku.

Ovisnost

- Kako znate da ste ovisni o računalu?

- Kad vam na ekran sleti muha, a vi je pokušate ubiti strelicom miša.

MODNI BONTON ZA MUŠKARCE

Košulja i kravata

UČENICI U RAZNIM PRIGODAMA

